

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224577
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2115224577.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci žalobkyne: SPP - distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpenej splnomocnenkyňou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: S. T., nar. XX.X.XXXX, trvalo bytom C. XXX/XX, A., zastúpenému advokátkou: JUDr. Jana Hreňová, Koreničova 2, 811 03 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 43272428, o zaplatenie 2.916,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 6. júla 2018 č.k. 37C/449/2015-181, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie o d m i e t a.

II. Žalovaný m á proti žalobkyni n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodujúci o sťažnosti žalobkyne výrokom I. uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 6.7.2018 č. k. 37C/449/2015-181 zmenil tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť náhradu trov konania vo výške 470,19 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, výrokom II. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania o sťažnosti v rozsahu 74% trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 470 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2, § 355 ods. 2, § 239 ods. 1, § 240, § 242, § 243, § 248, § 249, § 250 ods. 1 a 2, § 251, § 263 Civilného sporového poriadku; § 1 ods. 3, § 10 ods. 1 a 2, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 15 a) a b), § 16 ods. 3 a 4, § 17 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „vyhláška“); § 7 ods. 1, 4, 5 a 9 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách; § 1 písm. b) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 632/2008 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách. Vecne dôvodil, že bolo potrebné uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmeniť, keď súd považoval za opodstatnený nárok žalovaného na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 629,25 eura (odmena za 4 úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia dňa 11.12.2015, 2. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - odpor zo 14.12.2015, 3. písomné podanie vo veci samej na súd z 2.9.2016, 4. účasť na pojednávaní dňa 9.1.2017, t.j. 4x 111,21 eura, spolu 444,84 eura + 2x režijný paušál 8,39, 1x režijný paušál vo výške 8,58 eura, 1x režijný paušál vo výške 8,84 eura, spolu 34,20 eura + cestovné náhrady pri účasti na pojednávaniach v sume 31,54 eura + DPH za 2 úkony a režijné paušály po 1.10.2016 vo výške 47,97 eura + náhrada za stratu času v sume 70,70 eura (4 polhodiny x 14,73 eura x 20% DPH)). Spolu so súdnym poplatkom vo výške 174,50 eura predstavujú trovy konania sumu 803,75 eura, pričom súd odkazuje na správny výpočet uvedený v odseku 16. uznesenia vyššieho súdneho úradníka. Na doplnenie uznesenia vyššieho súdneho úradníka je potrebné uviesť, že súdny poplatok za odpor žalovaný zaplatil dňa 28.4.2016 vo výške 174,50 eur, potom ako mu bol vyrubený uznesením č.k. 37C/449/2015-37 z 5.4.2016. Rozhodnutie o náhrade trov konania o sťažnosti odôvodnil právne ust. čl. 4 ods. 1 a 2, § 251, § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2 CSP, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky,

vecne úspechom v konaní žalobkyne v rozsahu 13% a úspechom žalovanej v rozsahu 87%, v dôsledku čoho žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 74%.

2. Proti tomuto uzneseniu iba v časti výroku o trovách konania o sťažnosti podala včas odvolanie žalobkyňa, s návrhom na jeho zmenu tak, že žalobkyňa sa prizná nárok na náhradu trov sťažnostného konania. Dôvodila, že odvolanie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku, nakoľko súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil. Uviedla, že výrok II. napadnutého uznesenia je v rozpore s princípmi Civilného sporového poriadku. Je neprípustné, aby súd pri vyhodnotení sťažnosti žalobkyne ako dôvodnej, žalobkyňu za podanie sťažnosti sankcionoval tým, že prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti. Poukázala i na článok 5 Civilného sporového poriadku s tým, že žalobkyňou uplatňovaná obrana nie je svojoľná a bezúspešná. Ďalej poukázala na nesprávny bod 44 odôvodnenia uznesenia, keď súd posudzoval uplatňované trovy právneho zastúpenia, ako keby sa jednalo o konanie o veci samej, avšak predmetné konanie je konaním o výške trov právneho zastúpenia. Žalobkyni nebola poskytnutá možnosť pred rozhodnutím sa vyjadriť a tým bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Ak by súd sťažnosť odmietol ako nedôvodnú, nárok na náhradu trov odvolacieho konania by mohol priznať žalovanej. Nie je známe, prečo súd rozhodol v rozpore s rozhodovacou praxou a nepriznal nárok na trovy konania o sťažnosti žalobkyni. Má za to, že súd mal postupovať v rámci Civilného sporového poriadku obdobným spôsobom, ako sa postupuje v prípade, ak absentuje úprava trov konania, napríklad pri odmietnutí odvolania. V rámci trov konania o sťažnosti je potrebné postupovať obdobne, avšak treba myslieť na skutočnosť, že ani v tomto prípade sa nekoná vo veci samej, pretože sa rozhoduje len o výške trov konania a nie o samotnom nároku (o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom). Rozhodnutie súdu pokladá za nedostatočné, nepresvedčivé, nezohľadňujúce skutočnosť, že sa nejedná o konanie vo veci samej, ale len rozhodovanie v rámci konania o určenie výšky trov konania.

3. Žalovaný prostredníctvom advokátky vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne a priznať žalovanému náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Súd prvej inštancie o sťažnosti rozhodol správne, ak posúdil celkový úspech žalovaného v rozsahu 74%, pretože úspech žalobcu bol len čiastočný, v rozsahu 13%.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa a preto je potrebné ho odmietnuť.

5. V danej veci odvolanie smeruje proti uzneseniu okresného súdu, ktorý rozhodoval o sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom (o výške náhrady trov konania), rozhodujúc súčasne i o trovách konania o sťažnosti (trovách sťažnostného konania).

6. Podľa § 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

8. Podľa § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Koncepcia prípustnosti odvolania proti uzneseniu vo svojej podstate odvolanie nepripúšťa. Pripúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú v zákone taxatívne vypočítané. Takéto obmedzenie je podľa dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku umožnené zavedením nového inštitútu - sťažnosti (§ 239 a nasl. Civilného sporového poriadku). Civilný sporový poriadok pripúšťa odvolanie proti uzneseniu súdu

prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ Civilného sporového poriadku). Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania záväzným spôsobom vyrieši otázku, ktorej strane súd priznáva náhradu trov konania. Náhrada trov sa priznáva podľa pomeru úspechu vo veci (§ 255), podľa procesného zavinenia zastavenia konania alebo procesného zavinenia vzniku trov konania (§ 256) alebo podľa dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257). Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania tiež záväzným spôsobom vyrieši otázku, v akom pomere (podiele) k celkovým trovám konania súd priznáva strane nárok na náhradu trov konania. Znamená to, že súd jednoznačným spôsobom určí, či má strana nárok na náhradu všetkých trov konania [preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov (§ 251)] alebo len ich časti (porov. Števíček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1203 s.).

10. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti (nie vo veci samej), nie je v zmysle Civilného sporového poriadku prípustné. Sama žalobkyňa v odvolaní na viacerých miestach zdôraznila, že predmetné konanie je konaním o výške trov právneho zastúpenia.

11. Akceptovanie prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu sudcu o trovách sťažnostného konania, ktoré by prenášalo rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku na odvolací súd popiera princíp procesnej ekonómie zamýšľaný zákonodarcom i samotný charakter tzv. „porozsudkovej agendy“ zverenej na rozhodovanie súdu prvej inštancie v § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (súdnemu úradníkovi) a v prípade podania sťažnosti proti jeho rozhodnutiu sudcovi tohto istého súdu (§ 248 až § 250 Civilného sporového poriadku). Rozhodnutie sudcu súdu prvej inštancie o sťažnosti, vrátane rozhodovania o nároku i výške trov sťažnostného konania treba preto považovať za rozhodnutie opravného súdu. Formálne síce o sťažnosti rozhoduje sudca okresného súdu, teda súd prvej inštancie, ale v danom prípade sudca pri tomto rozhodovaní plní funkciu opravného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade nemôže zakladať prípustnosť odvolania ust. § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku. Uvedené zákonné ustanovenie totiž pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, len vo väzbe na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 261 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Uvedené bolo konštatované aj Krajským súdom v Žiline v uznesení z 31.5.2018 sp. zn. 6Co/102/2018 (ods. 23 odôvodnenia), ktorý však následne konanie o odvolaní zastavil z dôvodu funkčnej nepríslušnosti a teda napadnuté uznesenie meritórne taktiež neposudzoval.

12. V danej veci nejde o rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania ako také, ale o rozhodnutie súdu o trovách konania o sťažnosti, ktorá bola podaná proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka rozhodujúceho o výške trov konania, pričom o nároku o trovách konania už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom z 9.1.2017 č. k. 37C/449/2015-138.

13. Odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej judikatúry skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania (teraz strán sporu) o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany súdu nezakladá ich procesnú legitímáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf 47/2010).

14. Neprípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnúť riadnym opravným prostriedkom.

15. Civilný sporový poriadok upravuje odvolanie ako procesný úkon, ktorým (po splnení zákonom stanovených podmienok) môže strana dosiahnuť jednak preskúmanie rozhodnutia súdu prvej inštancie, jednak jeho zrušenie a tiež opätovné prejednanie veci súdom prvej inštancie, avšak len pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 355 Civilného sporového poriadku). V zmysle ust. § 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení § 357 Civilného sporového poriadku však odvolanie v danom prípade nie je prípustné.

16. Keďže v danom prípade odvolanie smeruje proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odvolací súd odvolanie žalobkyne v súlade s ust. § 386 písm. c) Civilného sporového poriadku odmietol.

17. Podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

19. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

20. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku: (1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

22. Výsledok odvolacieho konania podaním odvolania, ktoré nebolo prípustné proti napadnutému rozhodnutiu, zavinila žalobkyňa. Odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s čl. 4 Civilného sporového poriadku a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

23. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).